

Sygn. akt	III AUa 330/13
------------------	-----------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Ewa Madera (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **27 czerwca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **A. D.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o umorzenie zadłużenia wobec likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J.

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **24 stycznia 2013 r.** sygn. akt **IV U 1078/12**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 330/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 maja 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. na podstawie art. 68 ust. 1 w zw. z art. 63 ust. 3 i 4 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (tekst jednolity z 2006 r. Dz.U. nr 139, poz. 992 ze zm.) odmówił A. D. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z

tego funduszu oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z jego działalnością za okres od października 1978 r. do sierpnia 1997 r., które na 8 maja 2012 r. wynoszą 4.185,01 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy zaznaczył, że sytuacja wnioskodawcy nie daje podstaw umorzenia opisanych wyżej należności.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. D. wniósł o jej zmianę i umorzenie należności z funduszu alimentacyjnego. W uzasadnieniu naprowadził, że jest osobą samotną, zarejestrowaną w Urzędzie Pracy w B. bez prawa do zasiłku, oraz że został objęty pomocą społeczną MOPS. Zaznaczył również, że jest poważnie chory, a jego zła sytuacja materialna nie pozwala na zakup niezbędnych leków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie akcentując, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki pozwalające na umorzenie należności wobec funduszu alimentacyjnego.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie wyrokiem z 24 stycznia 2013 r. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, iż umorzył należność wnioskodawcy A. D. wobec likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego.

Sąd orzekający ustalił, że A. D. (ur. (...)) był obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz dwojga dzieci. Z tego tytułu wysokość zadłużenia wnioskodawcy wobec funduszu alimentacyjnego wynosi 4.185,01 zł. Aktualnie obowiązek alimentacyjny nie istnieje. Wnioskodawca jest osobą samotną, nie posiada nieruchomości ani też wartościowych przedmiotów. W okresie od 6 października 2009 r. do 29 marca 2010 r. pobierał zasiłek chorobowy, a od 30 marca 2010 r. do 24 marca 2011 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne. Od 7 kwietnia 2012 r. był on uprawniony do zasiłku dla bezrobotnych, z którego komornik sądowy prowadził egzekucję na rzecz ZUS. Obecnie wnioskodawca korzysta z pomocy opieki społecznej. Pozostaje również w leczeniu psychiatrycznym z powodu rozpoznanego zespołu paranoidalnego. Nadto, od 31 sierpnia 2012 r. przebywał w szpitalu z podejrzeniem rozpoznania przewlekłej gruźlicy włóknisto – jamistej płuc, świeżo wykrytą cukrzycą typu 2 oraz w z związku z odwodnieniem. W ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy przyjął, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniona sytuacja, o której mowa w art. 68 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, bowiem 62 - letni wnioskodawca, który jest osobą samotną, pozostającą w leczeniu psychiatrycznym, a także diabetologicznym jak i pulmonologicznym, który w latach 2009 – 2011 przebywał na długotrwałym zwolnieniu chorobowym i pobierał świadczenie rehabilitacyjne, nie jest w stanie poprawić swej sytuacji materialnej. Wydane orzeczenie oparł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył organ rentowy zarzucając, iż przy jego wydaniu doszło do naruszenia art. 68 ust. 1 ustawy z 28.11.2003 r. o świadczeniach rodzinnych, przez błędne jego zastosowanie, co w konsekwencji doprowadziło do zmiany zaskarżonej decyzji i umorzenia wnioskodawcy należności wobec likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego. W uzasadnieniu pozwany organ naprowadził, iż w przypadku A. D. nie zachodzą szczególnie uzasadnione przypadki związane z sytuacją zdrowotną lub rodzinną, o których mowa w art. 68 powołanej ustawy o świadczeniach rodzinnych. Podkreślił, że w świetle perspektywy uzyskania przez niego świadczenia emerytalnego umorzenie jego należności względem Funduszu jest nieuzasadnione.

Sąd II instancji zważył, co następuje :

Apelacja organu rentowego jest nieuzasadniona i jako taka podlega oddaleniu, bowiem zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie jest trafny i odpowiada prawu.

Wstępnie przypomnieć wypadnie, iż Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (a z jego upoważnienia inni pracownicy Zakładu), jest likwidatorem Funduszu alimentacyjnego. Od decyzji likwidatora, w sprawie umorzenia należności likwidowanego funduszu z tytułu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – według zasad określonych w przepisach kodeksu

postępowania cywilnego dotyczących spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 68 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych – Dz. U. z 2003 r. Nr 228 poz. 2255 ze zm.).

Powyższe przypomnienie jest konieczne tylko o tyle, aby stwierdzić, że Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych jako sąd meriti ma prawo badania decyzji likwidatora nie tylko pod względem formalnym, ale także merytorycznym – kierując się kryteriami określonymi w ust. 1 art. 68 wskazanej wyżej ustawy o świadczeniach rodzinnych.

W świetle zapisu zawartego w art. 68 ust. 1 ustawy z 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228 poz. 2255 z późn. zm.) w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której prowadzona jest egzekucja alimentów likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego Funduszu z tytułu wypłaconych z niego świadczeń.

Z treści tej normy prawnej wynika, że umorzenie należności likwidowanego Funduszu może nastąpić w szczególnych przypadkach, które to ustawodawca odniósł wyłącznie do sytuacji zdrowotnej i rodzinnej osoby przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów. Zauważyć wypadnie, iż ustawodawca wśród przesłanek umorzenia należności likwidowanego Funduszu alimentacyjnego nie wymienił wprost sytuacji majątkowej zobowiązanego, to jednak nie ulega wątpliwości, iż jego sytuacja bytowa będzie miała znaczenie dla oceny szeroko rozumianej sytuacji rodzinnej. Nie bez znaczenia pozostaje bowiem okoliczność faktycznej wypłacalności i możliwości samodzielnego utrzymania się zobowiązanego.

Jak wynika z materiału zgromadzonego w sprawie, zarówno sytuacja zdrowotna jak też szeroko rozumiana sytuacja rodzinna wnioskodawcy jest bardzo trudna. Cierpi on na schorzenia psychiatryczne jak również cukrzycę, a w sierpniu 2012 r. leczył się

z powodu gruźlicy. Jego jedynym źródłem utrzymania są środki z pomocy społecznej, które nie są wystarczające na zaspokojenie podstawowych potrzeb wnioskodawcy,

w tym tych związanych z koniecznością leczenia farmakologicznego. W tych okolicznościach prawidłowo Sąd Okręgowy przyjął, wskazując na wiek odwołującego, iż aktualnie istnieje niewielka szansa, aby znalazł on pracę, a tym samym zasilil swój budżet domowy, zważywszy, że orzeczeniem (...) do Spraw Orzekania

o Niepełnosprawności z 21 stycznia 2013 r. został on zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności okresowo do 21 stycznia 2014 r. Podkreślić należy, że

w tym stanie faktycznym jedynie perspektywa uzyskania przez wnioskodawcę świadczeń emerytalnych nie może przesądzać o niedopełnieniu przesłanek umorzenia przewidzianych w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku. Sytuacja zdrowotna i rodzinna wnioskodawcy – w ocenie Sądu Apelacyjnego - uzasadnia bowiem umorzenie jego należności wobec likwidowanego Funduszu alimentacyjnego

w kwocie wskazanej w zaskarżonej decyzji. Na marginesie należy już tylko zauważyć, iż pozwany Zakład powołując wyżej wskazany argument, nie wykazał aby skarżący spełniał przesłanki do uzyskania przedmiotowego świadczenia.

W świetle powyższego apelację organu rentowego uznać należało za nieuzasadnioną i z tej przyczyn na podstawie art. 385 kpc orzec o jej oddaleniu.

(...)

(...)

(...)

(...)